

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 8. Concilium Alexandrinum pro S. Athanasio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Paulus ordinatus est Episcopus Constanti-
 A. C. 340. nopolitanus in Basilica pacis, post hæc
 Athan. *ibid.* S. Sophiae juncta. Macedonius quidem
 in iis accusationem contra Electum in-
 tentabat, sed a proposito diversus, unum
 se Paulo, & Presbyter deinde creatus
 Socr. 2. c. 7. sub eo ministravit. Pauli Electio absen-
 Soz. III. c. 4. te Constantio Imperatore facta, ubi Con-
 stantinopolim rediit, superbi Principis a-
 nimum graviter offendit; indignum E-
 piscopatu edixit, tum, coacta inimicorum
 ejus factione, effecit, ut deponeretur, &
 Socr. 5. *hist.* Eusebius Nicomediensis in ejus locum
 c. 7. subrogaretur, qui hoc modo, repugnan-
 tibus licet Ecclesiae canonibus, secunda
 vice translatus est.

§. VIII.

*Concilium Alexandrinum pro
 S. Athanasio.*

Athan. 2. Interim Alexandriae Concilium centum
 Apol. p. 720. ferme Episcoporum Ægypti, Theba-
 Id. *Afric.* dis, Lybiae, & Pentapolis collectum fue-
 p. 920. rat, qui omnes deinde simul ad Episco-
 pos Catholicos totius mundi Epistolam
 Synodalem dederunt, in cujus ingressu
 queruntur; Eusebianos S. Athanasium
 persequendi finem non facere, eorum in-
 vidia in exilium pulsum, quem etiam, si
 mala processissent consilia, hac aura frui
 passi non essent; post ipsius reditum eos
 Epi-

Epistolam ad tres Imperatores misisse, novis calumniis refertam, nec vulgaria tantum crimina, sed homicidia etiam imputari; *Etsi veræ essent accusationes, inquit: tamen non leviter Eusebiani in Christianæ Religionis Leges peccarent, dum accusationes de perpetratis cædibus contra Episcopum ad Sæcularium Principum aures deferunt, (*) sed etiam omnia, quæ dicunt, putida sunt mendacia, & atroces calumniæ, quas nos vel refutare pudet.* Tum, quæ ad defensionem S. Athanasii faciunt, afferentes, dicunt: *Carceres, & cædes nescit nostra Ecclesia. Athanasius neminem carnifici, neminem carceri tradidit. Purum est, sicut semper fuit, nostrum Sanctuarium, & in solo Jesu Christi sanguine gloriatur. Athanasius nullius occisi Presbyteri, nullius Diacono-*

Sæculum IV.
A. C. 340.

2. Apol. 723.

p. 724.

(*) Diese Worte hat der Protestant also gegeben auf seiner 471. Seite im zweyten Theile: Wenn diese Beschuldigungen, sagten sie, wahr wären, so würden sie die Gesetze des Christenthums verletzen, wenn sie die Bischöfe bey dem Kayser des Mords wegen nicht anklagten. Das Wortlein: nicht, ist unverschämt hinein gesticket. Wie verdienet nun ein solcher Uebersetzer einen Glauben, wenn er die Befreyung des geistlichen Standes von der weltlichen Gerichtsbarkeit antastet?

Sæculum IV. *Diaconi reus est, ipso Auctore nemo in*
 A. C. 340. *mortem, vel exilium iuit. Ipsorum in-*
 micorum ejus clava confessione in sua
 p. 725. *Epistola patet, quosdam privatos ab Æ-*
gypti Præfecto fuisse damnatos; latam
a Prætoris, mortis sententiam Eusebiam
non erubescunt adscribere Athanasio,
necdum Alexandriam reverso, sed tunc
temporis in reditu ab exilio in Syria
commoranti; in dictis judiciis de nulla
causa Ecclesiastica agebatur, prout ex
actis, quæ vobis submittimus, videbitis,
ea enim curiosa diligentia exquisivimus,
postquam, quid Eusebiani fingerent, au-
divimus. Ex his judicate, quantum jam
antebac mentiti fuerint.

Tum ab origine persecutiones, quas
 S. Athanasius tulit, referunt; jam ab A-
 rii depositione Athanasium, adhucdum
 Diaconum, Arianorum odium incurrisse,
 quod eum Alexandri Episcopi sui ami-
 citia valere cernerent; primis his odii
 causis haud parum incrementi accessisse
 in Concilio Nicæno, ubi, quanto Reli-
 gionis zelo ferveat Athanasius propria
 experientia didicissent; cum eum dein-
 de Episcopum viderent, & apertum hæ-
 resis hostem, eorum malitiam in varias
 machinationes prorupisse, quibus Impe-
 ratorem ad iracundiam concitassent, com-
 minati, se in Conciliis hanc causam de-
 finituros, quale Concilium Tyriense fuit.
 Deinde

Deinde ad refellendas calumnias in S. Athanasium conjectas conversi, quarum prima erat, eum occulte a sex, septemve Episcopis ordinatum, *Imo*, inquit: nos testes sumus, nec nos soli, sed & universa civitas, & tota Provincia, omnem populum Ecclesie Catholicae unanimi voce Athanasium Episcopum postulare, & a majori nostrum parte coram totius populi facie fuisse ordinatum, nobis autem hæc videntibus, & facientibus major fides, quam tunc absentibus habenda est.

At vero Eusebio causæ sunt, cur ordinationem Athanasii probare non velit, Eusebio, inquam! de quo nescimus, an unquam in Ecclesia ordinatus fuerit, & forte non fuit! qui ipsemet ordinationem suam, si quam aliquando accepit, irritam fecit, & nullam; primo Beryti erat Episcopus; hanc Ecclesiam dereliquit, ut veniret Nicomediam; utrumque contra Canones factum! secundam Ecclesiam habendi cupido, amorem, quo primam prosequi debuisset, extinxit; sed utinam in secundæ possessione, quamquam injusta, acquiescisset! secundam quoque repudiassè, videmus, & alterius Ecclesiam rapuisse; nempe Religionis zelum in divitiis ponit, & urbium amplitudine, eique hæreditas, quam Dei providentia sortitus est, vilescit. (Hic Episcopi Ægyptii translationem Eusebii Nicomedia Con-

Sæculum IV.
A. C. 340.

Sup. L. XI.
§. 29.

Concilium
Alexandri-
stanti-
num.

Hist. Eccles. Tom. III.

Aa

stanti-
num.

Sæculum IV. (stantinopolim carpunt) & sic pergunt.
 A. C. 340. *Domini effatum ignorat, dicentis: Ubi
 Matt. 18. 20. duo vel tres in nomine meo congregati
 sunt, in medio eorum sum! nec memi-
 nit verborum Apostoli: Non gloriamini
 2. Cor. 10. 15. in alienis laboribus; nec illius præcepti
 1. Cor. 2. 27. quod Apostolus tradit: Si ligatus es uiri,
 ri, noli quærere solutionem; si enim tam
 indissolubile est vinculum viri cum mu-
 liere, quanto magis Episcopi cum Eccle-
 sia? quicumque semel per Episcopatum
 Ecclesiæ junctus est, non quærat aliam,
 ne divinarum Scripturarum testimonio
 adulter comprobetur. Hæc tunc de trans-
 lationibus opinio SS. Episcopis fuit. In-
 de in sua Epistola transeunt ad Conci-
 lium Tyriense, ostenduntque Eusebii fa-
 ctionem ibidem dominatam fuisse, po-
 tentia Comitum Dionysii, & brachii sa-
 cularis suffultam; S. Athanasium inde
 fuga se subtrahere coactum, & apud Im-
 peratorem conqueri; novamque ab Eu-
 sebianis de frumento Constantinopoli-
 tano confictam fabulam meminere.
 Concilium nominari non debere asserunt
 Conventum, in quo omnia ex Principis
 auctoritate acta fuerint, Episcopi com-
 parere coacti, ubi denique Comes, & mi-
 lites quasi Episcoporum satellites adfuis-
 sent. Deinde S. Athanasium ab Arsenii
 nece, & calicis Ischyrae confectione in-
 nocentem probant, ubi verba sequentia
 notatu*

notatu digna videntur: *Cum ibi nulla fuerit Ecclesia, nec, qui sacrificaret, Presbyter, cumque dies hoc Sacrificium non exigeret, utpote non Dominica, quomodo calix mysticus frangi potuisset? (*) Multi calices in domibus, & in foris inveniuntur, qui sine impietatis nota franguntur, calicem autem Mysticum temere frangere, impium est. Hic non nisi apud Presbyteros legitime ordinatos invenitur, hunc populo porrigere vobis congruit, quem ex Legibus Ecclesiae accepistis. Si vero, qui calicem frangit, impius est, multo magis, qui Jesu Christi sanguinem profanat.*

Dum postea de delegatione in Ma-reotidem loquuntur, totam iudicii formam illegitimam fuisse probant. *Sacrorum Ministris exclusis, inquit: coram Paganis quaestio urgebatur de Ecclesia, de Calice, de Mensa, de SS. Mysteriis, &, nefas! Pagani pro testibus adducebantur. Multa Alexandriae vi acta memorant Philagrii Praefecti auctoritate, & adjungunt; quatuor Presbyteros hujus urbis in exilium pulsos, qui*

A a 2

tamen

(*) Testimonium omni exceptione majus! creditum fuisse illa aetate, Missam esse Sacrificium, & alia, quae hodieque creduntur. Haec verba P. II. pag. 472. Protestans impudenti solertia corrupit.

Saeculum IV.

A. C. 340.

pag. 731.

p. 733.

Sæculum IV. tamen Tyri non fuerant. S. Athanasius
 A. C. 340. innocentiam demonstrant adversus calumniantes, quod frumentum, a Constantino Magno pro viduarum sustentatione in Lybia, aliisque Ægypti partibus constitutum, in proprium commodum vendidisset, cum tamen illius frumenti distributio nunquam fuerit interrupta, nec Athanasio quidquam præter laborem ex hac cura redierit.

p. 738.

Ulterius Episcopi Ægyptii loquuntur in hunc modum: *Misimus vobis testimonia Episcoporum Lybiæ, Pentapolis, & Ægypti, ut, nota vobis fieret calumnia. Hæc omnia Eusebiani agunt eo consilio, ut Arianorum hæresis stabiliatur, & veritatis Defensores deterreantur, sed, quæ vestræ pietatis laus est singularis! Sæpius Arianis anathema dixistis, nec licet cum eis in Ecclesia dedistis.* Eusebiani autem facile erroris convincuntur, nam post prima eorum de Arianis scripta, quorum exempla vobis transmisiimus, illos ipsos Arianos, quos Ecclesia anathematizavit, in eam concitant; Episcopum eis dederunt; (hic verosimiliter de Pisto sermo est) tum sic prosequuntur: *Minis, & terroribus Ecclesiam in partes scindunt, ne alicubi impietatis eorum ministri desint; Ariani Diaconos submittunt, qui publice in illorum conventibus recipiuntur; scribunt Epistolas,*

Epistola Synodalis pro Athanasio.

Stolas, & rescriptas accipiunt, impia communicatione Ecclesiam dividentes. Quo-
 quoversum Epistolas mittunt, ut hæresin
 promoveant, quod ex iis, quæ ad Episco-
 pum Romanum, aut fortasse vosmetipsos
 scripserunt, cognoscetis.

Hæc, cum ita sint, nos, hic congregati, scribimus vobis, & obtestamur, ut hoc testimonium recipiatis, Confratri nostro Athanasio compatiamini, bono zelo in Eusebianos exardeatis, horum malorum Auctores, ut futuris scandalis caveatur. Tot criminum vindictam a vobis exposcimus, juxta Apostoli effatum: *Aufferte I. Cor. 5. 13.* malum ex vobis ipsis; quia operibus suis se ipsos Communione Fidelium indignos reddunt. Nolite igitur eos audire, si ultra quidquam contra Episcopum Athanasium scribant, nihil enim præter mendacia proferunt. Si vero Epistolæ eorum nomina quorundam Episcoporum Ægypti præferrent, nullius certe ex nobis nomen erit, sed Meletianorum, hodieque in schismate, & seditione perseverantium. Si ne necessitate, aut utilitate viros ordinant, vix Ethnicis meliores, & talia committunt, quæ referre pudor est, ab his autem, qui vobis has litteras reddent, discere poteritis. In hunc modum clauditur Epistola, quam Episcopi Ægypti ad omnes Episcopos, & speciatim ad Julium Papam scripserunt; plura acta ad-
Athan. p. 739

Sæculum IV. junxerunt in dictorum suorum argumen-
A. C. 340. ta, nempe processum Judiciale[m] de illor-
 um causa, quos ante Athanasii adven-
 tum Ægypti Præfectus multaverat; Epistolam a Constantino Magno scriptam
 cum Arsenium inter vivos degeret rescis-
 set; Epistolam Alexandri Thessalonice[n]-
 sis; Retractationem Ischyrae, Clerico-
 rum Alexandrinorum, & Mareotidis pro-
 testationes; diversorum Episcoporum
 Ægypti, & Lybiæ testimonia, frumen-
 tum viduis a S. Athanasio fideliter fuisse
 dispensatum; & Epistolam Eusebiano-
 rum, qua Arianis patrocinantur. Plures
 alii Episcopi S. Athanasio faventes Episto-
 las ad Julium Papam dederunt.

ap. Athan.
 p. 745.

§. IX.

S. Antonii Vaticinium.

vit. Ant. c.
 28. p. 497.

Interim S. Antonio, quæ Ecclesiæ Ale-
 xandrinæ futura erant, cœlitus reve-
 lata sunt. Cum quadam die cum fra-
 tribus sederet, quasi in extasin rapi, &
 diu sibi objecta inter crebros gemitus
 contemplari visus est. Post horæ spa-
 tium, ad præsentem conversus, ingemisce-
 re, trepidare, ad precandum surgere, &
 flexis genibus ad Deum orare; precibus
 peractis, perfusum lacrymis fratres atto-
 niti circumstant, quid hoc sibi vellet, in-
 terrogant, nec instare desinunt, donec
 tandem